

ת"פ 2682/03 - מ.י. ו.מח.לתכנון מחוז חיפה נגד עבד אגבאריה

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 2682-03 מ.י. ו.מח.לתכנון מחוז חיפה נ' אגבאריה ואח'
תיק חיצוני: 051 עפ 200600097400

בפני השופט אהוד קפלן
המאשימה
נגד
הנאשם-המבקש
החלטה

מ.י. ו.מח.לתכנון מחוז חיפה
1. עבד אגבאריה

מבוא

1. ביום 7/12/2003 הוגש לבית משפט זה כתב האישום שבכותרת, שעניינו בנייה ללא היתר על קרקע חקלאית.

בכתב האישום נטען כי בחודש ספטמבר 2003 או בסמוך ביצעו הנאשמים "בניית יסודות למבנה קשיח בשטח של כ- 300 מ"ר, הכשרת הקרקע, ביצוע יציקות בטון ויסודות למבנה מגורים".

2. ביום 26/3/2007, לאחר שהרשיע את הנאשם 1 (המבקש) בעבירות שיוחסו לו, הורה כב' השופט מסארווה, במסגרת גזר הדין: "אני מצווה על הנאשם להרוס את המבנה נשוא כתב האישום, במצבו ביום ביצוע ההריסה, וזאת תוך 18 חודשים מהיום...".

3. להשלמת התמונה יאמר שבאותו יום ממש, שעה קודם לכן, במסגרת ת.פ. 2022/05, גזרתי על הנאשם עונש אחר בגין עבירה של אי קיום צו שיפוטי, וקבעתי כי "בעניין עבירת הבניה עצמה צפויים הנאשמים לתת את הדין בהליך אחר המתנהל בפני כב' השופט מסארווה, כך שהיקף הבניה יבוא לידי ביטוי בענישה שם".

4. ביום 18/2/2010 הגישה המאשימה כתב אישום נוסף כנגד המבקש בבית משפט השלום בחיפה במסגרת תו"ח 35631/02/10 בגין אי קיום צו ההריסה והמשך שימוש חורג בניגוד לצו במבנה.

ביום 8/7/2010 הורשע המבקש בתיק האחר לאור הודאתו, וביום 14/10/2010 גזר עליו בית המשפט להרוס את המבנה ולהפסיק את השימוש עד ליום 1/5/2011. עוד נקבע, כי החל מיום 1/9/2011

תהיה הועדה רשאית לבצע את צו ההריסה בעצמה ללא מגבלת זמן.

5. בהמשך, הגיש המבקש מספר רב של בקשות להארכת מועד לביצוע צו ההריסה, בן בתיק זה ובן בתיק האחר, ומידי פעם הוארכו הצווים לתקופות שונות.

על החלטת בית משפט השלום בחיפה הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי, הוגש בר"ע לבית המשפט העליון, וביום 20/7/2015 האריך בית המשפט העליון את ביצוע צו ההריסה על ידי המאשימה עד ליום 18/10/2015.

הבקשה שבפני

6. המבקש (הנאשם 1) פנה לבית משפט זה בבקשה למתן הוראות. למעשה הוא מבקש מבית המשפט להורות שניתן להרוס אך ורק 300 מ"ר מתוך המבנה, וזאת משום שצו ההריסה מתייחס לבניה בשטח של כ- 300 מ"ר, וכיום בפועל הבניין ממוקם משתי קומות בשטח כולל של כ- 603 מ"ר שהם כ- 240 מ"ר בקומה הראשונה והיתה בקומה השניה.

משכך, טוען המבקש כי במצב זה לא ברור לגבי איזה חלק מתייחס צו ההריסה בשטח של ה- 300 מ"ר.

7. עוד טוען המבקש, כי הליכי התכנון מתקדמים בצעדי ענק ותלויה ועומדת עתירה מנהלית שהדיון בה צפוי בימים הקרובים.

8. בנפרד עתר המבקש לעכב את ביצוע צו ההריסה עד למתן החלטה בבקשת ההבהרה.

בקשתו הועברה לתגובת המאשימה, שהתנגדה לנוכח 30 הזמנים בהם היא נתונה (הצו יפוג ביום 17/10/2015 ועד אז, לאור החגים של העדות השונות, אין ימי עבודה רבים).

ב"כ המבקש השאיר לשיקול דעת בית המשפט את האפשרות להורות שימי העיכוב (בין הגשת הבקשה למתן ההחלטה בה) לא יבואו במניין הימים (למעשה: יתווספו לתקופת האורכה לביצוע הצו).

בתגובתו הדגיש ב"כ המבקש שלבית משפט זה אין סמכות להאריך את מועד ביצוע הצו על ידי המאשימה, הואיל והצו שמתיר לה לבצע את ההריסה בעצמה ניתן על ידי בית משפט השלום בחיפה, אך הוא מסכים לכך שימי עיכוב הביצוע לא יבואו בחשבון.

המחלוקת בין הצדדים

9. המבקש טוען כי בעת מתן צו ההריסה הוטעה כב' השופט מסארווה כאשר סבר בעקבות האמור בכתב האישום, ששטח המבנה 300 מ"ר, כאשר באותה עת הוא כבר היה 600 מ"ר (קומת הקרקע 240 מ"ר).

המבקש טוען כי ההליך הנכון מבחינת המאשימה הוא הריסת 300 מ"ר בלבד ונקיטת הליך נפרד (כתב אישום חדש או פתיחת ההליך הקודם מחדש) בעניין יתרת השטח.

10. המאשימה טוענת שאין חשיבות לשאלה מה היה שטח המבנה ביום גזר הדין, שקובע כי המבנה, שבנוי על קרקע חקלאית וללא היתר, יהרס כפי מצבו ביום ביצוע צו ההריסה.

מעבר לנדרש, טוענת המאשימה כי בין אם מדובר בתוספות בניה מאוחרות לצו ההריסה או מוקדמות אליו (נעשו בין הגשת כתב האישום למתן גזר הדין) - נוסח גזר הדין כולל גם את תוספות הבניה, וזו המשמעות של ההוראה "**כפי מצבו ביום ביצוע הצו**".

11. מהתמונות שהוגשו ברור ששטח המבנה נותר כפי שהיה בעת מתן גזר הדין, וברור שבעת הגשת כתב האישום היה מדובר ביסודות בלבד.

דין והכרעה

12. גזר דינו של כב' השופט מסארווה ברור כשמש. הוא מצווה להרוס את המבנה כולו, כפי מצבו בעת ההריסה, ולא רק בניה בשטח 300 מ"ר.

אין מדובר במקרה שבו תיאור המבנה לקוי ומותיר ספק באשר לכוונת בית המשפט (ראה: ע"פ 1084/08 חג'ג' נ. הועדה המקומית - "**מאחר שלמעשה אין מחלוקת בדבר המבנה המיועד להריסה, והדברים הובררו בבית המשפט לעניינים מקומיים, אין חשש כי יהרס מבנה לא נכון, ולכן לכאורה אין לראות בכך פגם הפוסל את ההליך משרשו**").

13. ב"כ המבקש הפנה לגזר דין שנתתי בתיק 2022/05, שם קבעתי כי: "**בגין עבירת הבניה עצמה צפויים הנאשמים לקחת את הדין בהליך אחר המתנהל בפני כב' השופט מסארווה, כך שהיקף הבניה יבוא לידי ביטוי בענישה שם**".

הוא ביקש ללמוד מכך שבית המשפט הפנה את תשומת לב המאשימה לטעות בכתב האישום באשר לשטח - ולא היא.

הדברים נאמרו כדי להצדיק את הקנס הנמוך שהוטל על הנאשם - ללא יחס הולם להיקף הבניה.

14. בין אם צדק כב' השופט מסארווה בקביעה שהמבנה יהרס כפי מצבו בעת ההריסה ובין אם שגה (ולטעמי: צדק), הדרך לשנות את קביעתו היתה ערעור על גזר הדין, ולא הגשת בקשת הבהרה בחלוף שנים רבות.

לגופו של עניין, גזר הדין מצווה על הריסת כל חלקי המבנה - ומטעם זה דין הבקשה להדחות.

15. בדיון עצמו התברר שתכנית מתאם שיזם משרד הפנים אושרה על ידי מועצת העיר א.א.פאחם, וצפויה להיות מוגשת לועדה המקומית ואחר כך לאישור הועדה המחוזית.

יתכן שיש בנתון זה כדי להצדיק את הארכת המועד לביצוע צו ההריסה, אך בדיון התברר ששני הצדדים תמימי דעים שהדבר אינו בסמכות בית משפט זה, אלא בסמכות בית משפט השלום בחיפה, אשר האריך את מועד ביצוע ההריסה על ידי המאשימה.

משכך, יוכל הצד המעוניין לפנות לבית המשפט המוסמך בכל בקשה רלוונטית.

ככל שהצדדים טועים, ולבית משפט זה הסמכות לעכב את ביצוע העונש (וכך אני סבור) - אין מקום לנהוג כך לאור התעקשות ב"כ המבקש שלא אוכל, בד בבד עם עיכוב ביצוע העונש, להאריך את מועד ביצוע צו ההריסה על ידי המאשימה.

16. סיכומי של דבר - הבקשה נדחת.

ימי עיכוב ההליכים שניתנו בתיק זה (מיום 25/8/15 ועד היום) יתווספו לתקופה שבה יכולה המאשימה לבצע את הצו (עד ליום 18/10/15), וזאת על פי הסכמת ב"כ המבקש.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ו, 20 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.